

(๒๒)

คำสั่งค่าครื้นธรรมนูญ

ในพระปรมາṇาจิยพระมหาภัตtriy ค่าครื้นธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ๑. ๙/๒๕๖๐

วันที่ ๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง นายจี สีสด (ผู้ร้อง) ขอให้ค่าครื้นธรรมนูญพิจารณาในข้อความรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ ว่า ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมในการตัดสินคดีใดก็ได้ ไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายจี สีสด (ผู้ร้อง) อ้างว่า การพิจารณาพิพากษาของผู้พิพากษาศาลยุติธรรมที่พิจารณาคดีที่ผู้ร้องเป็นจำเลยในคดีแพ่งและคดีอาญา ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนี้

๑. ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ที่พิจารณาคดีแพ่งหมายเลขคำที่ ๓๓๔/๒๕๓๖ หมายเลขแดงที่ ๓๖๗๘/๒๕๓๗ ซึ่งมีข้อเท็จจริงว่า ในปี ๒๕๓๒ นางจินتنا จิตราทร เป็นโจทก์ อีนฟ่องผู้ร้อง เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดจันทบุรี ในข้อหาละเมิดขับไถ่ออกจากที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) เลขที่ ๓๑๙ และ ๓๑๙ ดำเนลักษ์ (มะขาม) อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี และศาลาจังหวัดจันทบุรีพิพากษายกฟ้องเนื่องจากโจทก์มิได้เป็นเจ้าของที่ดินพิพากษา โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ ซึ่งมีนายประเสริฐ จันทร์เวช (ถึงแก่กรรม) นายณรงค์ศักดิ์ วิจตรสาระวงศ์ และนายวสันต์ ศรีสุวรรณ เป็นผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีดังกล่าว ได้พิพากษากลับ ให้ขับไถ่จำเลยและบริหารอุกกาบาตที่ดินและให้ชำระค่าเสียหายแก่โจทก์ กับให้จำเลยชำระค่าฤทธิ์ธรรมเนียมทั้งสองค่า ผู้ร้องอ้างว่าเป็นการพิจารณาพิพากษาคดี

โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงยื่นฟ้องนายณรงค์ศักดิ์ วิจิตรสาระวงศ์ และนายวสันต์ ตรีสุวรรณ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดจันทบุรี ในคดีอาญาข้อหาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม โดยร่วมกันพิจารณาคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒ ซึ่งศาลจังหวัดจันทบุรีตรวจคำฟ้องแล้วเห็นว่า คดีไม่มีมูล พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้ร้องอ้างว่าการพิจารณาพิพากษาคดีของนายณรงค์ศักดิ์ วิจิตรสาระวงศ์ และนายวสันต์ ตรีสุวรรณ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยให้กระทรวงการคลังชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ร้องตามพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕

๒. ผู้พิพากษาศาลจังหวัดจันทบุรีที่พิจารณาคดีอาญาหมายเลขคดีที่ ๑๐๕๗/๒๕๕๒ หมายเลขแดงที่ ๗๑๐/๒๕๕๔ ซึ่งมีข้อเท็จจริงว่าในปี ๒๕๕๒ นางพัชริน แต่กุล เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องผู้ร้อง นางศรีไพร จันทร์มิตร และนายชูชาติ จันทร์มิตร เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดจันทบุรี ในข้อหาบุกรุกที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์(นส.๓ ก.) เลขที่ ๓๑ ดำเนินคดี สำเนาหน้า ๑ จังหวัดจันทบุรี อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๕ และมาตรา ๘๓ และศาลจังหวัดจันทบุรีซึ่งมีนายมนัญชัย วรณิกเวช และนายนันธวุฒิ แจ่มจิราภรณ์ เป็นผู้พิพากษาที่พิจารณาคดี ได้พิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๕ (๒) และมาตรา ๘๓ ให้จำคุกจำเลยทั้งสาม คนละ ๒ ปี ผู้ร้องอ้างว่าการพิจารณาพิพากษาคดีของนายมนัญชัย วรณิกเวช และนายนันธวุฒิ แจ่มจิราภรณ์ ผู้พิพากษาศาลจังหวัดจันทบุรี ไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒ และมาตรา ๒๐๐ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยให้กระทรวงการคลังหรือ ศาลยุติธรรมชดใช้ค่าเสียหายให้ผู้ร้องตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕ และส่งเรื่องให้สำนักคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม หรือประธานศาลฎีกาเสนอให้ผู้พิพากษาที่พิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

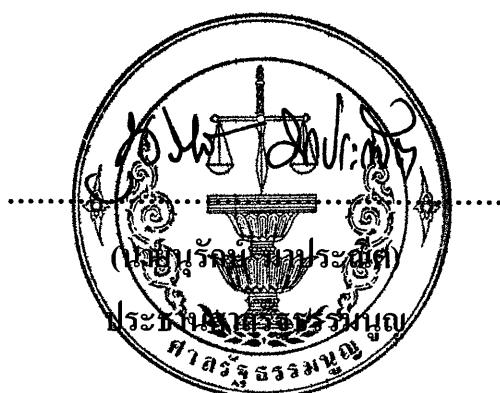

- ๓ -

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาด้วยประทีกหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่า การพิจารณาพิพากษาบรรดานี้ของผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าการพิจารณาพิพากษาระดับนี้ของผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมดังกล่าวเป็น การกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงอื่นที่นอกเหนือไปจาก การพิจารณาพิพากษาบรรดานี้ที่และอำนาจของศาลที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๙ โดยผู้พิพากษาย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาบรรดานี้ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไป โดยรวดเร็ว เป็นธรรม และปราศจากอคติทึ่งปวง แต่เป็นกรณีที่ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมพิจารณา พิพากษาบรรดานี้ที่และอำนาจของศาลตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้อง ดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ได้ และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้วินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๕/๒๕๖๐)

.....
.....

(นายจรัส ภักดีธนากร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

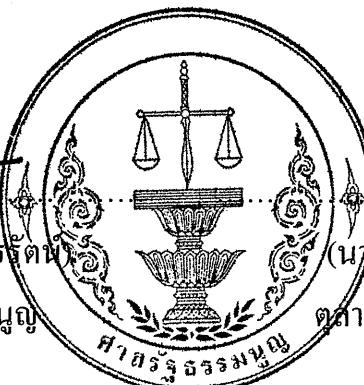
(นายนรินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ